

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120010748
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120010748.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. novembra 2021, v trestnej veci obž. H. H. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/26/2020 zo dňa 06. júla 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/26/2020 zo 06. júla 2021 bol obžalovaný H. H. uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona a prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zákona, ktorého sa dopustiť tak, že

dňa 24.01.2020 v čase približne o 18.40 hod. v meste Prešov na ul. Budovateľskej ako vodič motorového vozidla porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), písm. f) a § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kde počas toho, ako viedol motorové vozidlo zn. Mercedes, ev. č. PO XXX HA, po miestnej komunikácii v smere jazdy od ulice Jilemnického k ulici Škultétyho po ceste v pravom jazdnom pruhu, viedol vozidlo rýchlosťou najmenej 66,5 km/hod. hoci najvyššia dovolená rýchlosť jazdy v danom úseku cesty je 50 km/hod., nevenoval sa plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a z toho dôvodu nedal prednosť chodkyňi, ktorá vstúpila na vozovku a prechádzala cez priechod pre chodcov z ľavej strany cesty na pravú stranu cesty z pohľadu vodiča H. H., následkom čoho došlo k zrážke uvedeného vozidla s chodkyňou E. F., ktorá pri dopravnej nehode utrpela roztrhnutie väzivového spojenia medzi spodinou lebky a krčnou chrbticou s pomliaždením mozgového kmeňa pri polytraume, ktoré vzniklo následkom zrážky a teda v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou a ktorým dňa 24.01.2020 v čase o 18.49 hod. podľahla. Následne obvinený H. H., ktorý bol vodičom a účastníkom dopravnej nehody, ani napriek tomu na mieste nehody nezastavil a pokračoval v jazde ďalej a neposkytol potrebnú pomoc E. F., hoci vzhľadom na okolnosti nehody, čas a miesto nehody, jemu, ani inej osobe nehrozilo žiadne nebezpečenstvo.

Za uvedené konanie bol obžalovanému uložený podľa § 149 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, pri prevahe troch poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno j), písmeno l), písmeno m) Trestného zákona jednej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h) Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona bol výkon uloženého trestu podmienenečne odložený a zároveň uložený probačný dohľad nad správaním obvineného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona okresný súd určil skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno h) Trestného zákona bolo obžalovanému prikázané podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom výchovnému programu zameranému na bezpečnosť v cestnej doprave a predchádzanie dopravným nehodám.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona prvostupňový súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovaného zaviazal zaplatiť spôsobenú škodu poškodenému K. R., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom V. Y. č. XXXX/XX, J. v celkovej sume 1.790,75 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku bol poškodený K. R. so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor a to proti výroku o uloženom treste. V neskoršie predložených písomných dôvodoch odvolania po rekapitulácii napadnutého výroku a k tomu prislúchajúcej časti odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa sa prokurátor plne stotožnil s rozhodnutím súdu o vine, ako aj uloženým trestom zákazu činností, avšak nesúhlasí s tým, že podmienený trest odňatia slobody je v tomto prípade postačujúci. Súčasne poukazuje na okolnosti skutku, kde zdôrazňuje, že k zrazeniu chodkyne došlo na riadne vyznačenom priechode pre chodcov, pričom chodkyňa bola za stredovou deliacou čiarou cca 2,5 metra v pravom jazdnom pruhu, kde došlo k zrážke s vozidlom. Neboli zistené žiadne skutočnosti ovplyvňujúce výhľadové pomery na vozovke v mieste nehodového deja, pričom obžalovaný s vozidlom nebrzdil pred nehodou a s najväčšou pravdepodobnosťou ani po zrážke. Vozidlo sa podľa znalca pohybovalo v obci rýchlosťou na danom úseku v oblasti nad dovolenú rýchlosť (približne 70 km/h) a chodkyňa prechádzala vozovku po riadne vyznačenom priechode pre chodcov. Z uvedeného jednoznačne vyplýva hrubé porušenie pravidiel cestnej premávky zo strany obžalovaného ako vodiča, čo v konečnom dôsledku malo ako hlavnú príčinu dopravnej nehody fatálne následky pre chodkyňu. Považuje za irelevantný názor okresného súdu týkajúci sa možnosti zabránenia zrážky zo strany chodkyne a nie je možné viniť chodkyňu za to, že sa pohybovala po riadne vyznačenom priechode pre chodcov. Už tieto okolnosti, spôsobený následok, zdôrazňujú závažnosť spáchaného skutku, bez ohľadu na to, že obžalovaný bol doposiaľ netrestaným človekom. Uvedené platí o to viac, že obžalovaný po zrážke nezastavil vozidlo, nepresvedčil sa, čo sa stalo, ale z miesta nehody odišiel, kde až po absolvovaní iných telefonátov volal na tiesňovú linku 158. Za účelom individuálnej a generálnej prevencie je preto potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vec vrátiť okresnému súdu v tejto časti na opätovné prejedanie a rozhodnutie, alebo rozhodnúť o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, so súčasným uložením trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní najmenej 5 rokov.

Z vyjadrenia obhajoby k odvolaniu prokurátora vyplýva, že považujú rozsudok za správny a zákonný. Súd sa dostatočne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie a uložené tresty a povinnosti jednoznačne spĺňajú účel trestu, generálnu aj individuálnu prevenciu. Obžalovaný nikdy nespochybňoval svoje porušenie pravidiel cestnej premávky ako hlavnú príčinu dopravnej nehody. Nenamietal okolnosti spáchania skutku ani to, že došlo k hrubému porušeniu pravidiel cestnej premávky. Závažnosť spáchaného skutku je vyjadrená už v samotnej právnej vete § 149 ods. 2 Trestného zákona a vo výške trestnej sadzby. Táto sa nezvyšuje tým, že po spáchaní tohto skutku sa dopustil ďalšieho skutku tým, že po nehode z vozidlom nezastavil a nepresvedčil sa o príčine nehody a z miesta nehody odišiel. Následne na linku polície č. 158 oznámil, že on bol vodičom vozidla zn. Mercedes Benz, ktoré bolo účastné dopravnej nehody na ulici Budovateľskej v Prešove, a že sa vracia na miesto nehody. Po príchode s políciou spolupracoval pri objasnení dopravnej nehody. Ku skutku sa obžalovaný v plnom rozsahu priznal a tento oľutoval, poškodenému sa ospravedlnil aj písomne a nahradil spôsobenú škodu. Odsúdený bol za spáchanie dvoch prečinov za použitia troch poľahčujúcich okolností a jednej priťažujúcej okolnosti. Súd sa dôsledne vysporiadal s priznanými poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona ako aj s mierou ich závažnosti.

Obžalovaný je vodičom 30 rokov, taktiež bol aj vodičom z povolania a ako vyplýva z centrálnej evidencie správnych deliktov dopustil sa dvoch menej závažných priestupkov so sankciou 30 Eur a 10 Eur. Z uvedeného vyplýva, že nie je vodičom, ktorý by nerešpektoval pravidlá cestnej premávky. Navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že v uvedenej trestnej veci už raz konal a rozhodoval a na podklade odvolania prokurátora zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu zo dňa 29.09.2020 vo výroku o treste a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie z dôvodov tam bližšie uvedených (viď uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6To/53/2020 zo dňa 29.12.2020), pričom súd prvého stupňa vykonal všetky dôkazy, ktoré boli zo strany odvolacieho súdu nariadené.

Pre pripomenutie krajský súd opätovne uvádza, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. septembra 2020, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, t.j. že je vinný zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por., a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie v rozsah v akom sa obžalovaný priznal sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, po preskúmaní trestného spisu, odvolací súd uvádza, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie prokurátorom iba čo do výroku o treste, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tento napadnutý výrok.

Konanie obž. H. H. bolo po právnej stránke zákonným spôsobom kvalifikované ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona a prečin neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zákona, pretože obžalovaný pri jazde motorovým vozidlom z nedbanlivosti spôsobil smrť chodkyne závažnejším spôsobom konania (porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), písm. f) a § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke) a zároveň ako vodič po dopravnej nehode, na ktorej mal účasť, neposkytol osobe, ktorá pri nehode utrpela ujmu na zdraví, potrebnú pomoc, hoci tak mohol urobiť bez nebezpečenstva pre seba alebo iného, čím naplnil po objektívnej aj subjektívnej stránke obligatórne náležitosti uvedených prečinov.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil existenciu troch poľahčujúcich okolností v prospech obžalovaného a to jeho priznanie a oľutovanie svojho konania (v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona), skutočnosť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona) a že sám oznámil spáchanie trestného činu príslušnému orgánu (v zmysle § 36 písm. m/ Trestného zákona) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov, a pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona, teda znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, v dôsledku čoho bolo možné obžalovanému ukladať trest v rozmedzí trestnej sadzby od dvoch až do štyroch rokov odňatia slobody. S uvedeným hodnotením týchto okolností sa stotožnil aj krajský súd a na ich odôvodnenie v celom rozsahu odkazuje.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti) .

Individuálna prevencia teda spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odrazenie ostatných, potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

V súvislosti s odôvodňovaním druhu a výmery uloženého trestu súd prvého stupňa skúmal okolnosti spáchania činu a konštatoval, že v prípade trestného činu usmrtenia ide o nedbanlivostný trestný čin a úmyslom obžalovaného H. H. nebolo spôsobiť smrť alebohej E. F. a v prípade trestného činu neposkytnutie pomoci sa obžalovaný po čase vrátil na miesto, kde sa celá udalosť odohrala a bol to práve on, kto telefonicky polícii oznámil, síce až po 44 minútach po dopravnej nehode, že sa dopustil spáchania trestného činu a napomohol tak k objasneniu predmetnej udalosti v čase, keď ešte nikto nemal vedomosť o tom, kto spáchal predmetný skutok a polícia mala len strohú informáciu o aute, ktoré malo byť čiernej farby a nepoznala ani značku ani EVČ vozidla. Súčasne rozoberá závery znaleckého posudku č. 6/2020 Ing. Mariána Viňanského týkajúce sa možnosti zabránenia nehode aj poškodenou a jej podielu na vzniku tejto nešťastnej a nenapraviteľnej udalosti.

Súd prvého stupňa následne zväžil všetky okolnosti prípadu vo vzájomnej súvislosti, vyhodnotil ich aj vo svetle rozhodovacej činnosti všeobecných súdov na území Slovenskej republiky, prihliadol na doterajší život obžalovaného H. H. a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, ktorého výkon podmienene odložil s probačným dohľadom nad správaním sa obžalovaného na najvyššiu zákonom prípustnú skúšobnú dobu v trvaní piatich rokov. Skutočnosť, že obžalovaný ušiel z miesta trestného činu neodôvodňovala „automatické“ uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody a okresný súd nemohol opomenúť skutočnosť, že obžalovaný je doposiaľ netrestaným človekom. Obžalovaný nikomu nechcel úmyselne spôsobiť smrť. Napriek tomu však jeho nedbanlivostným konaním k tomuto nenapraviteľnému následku došlo. Podmienečné odsúdenie so skúšobnou dobou v tak dlhom trvaní dostatočne napĺňa podľa názoru prvostupňového súdu jednak funkciu ochrany spoločnosti a jednak plní funkciu individuálnej prevencie a vytvára dostatočné podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život.

Funkciu ochrany spoločnosti a funkciu individuálnej prevencie doplnil okresný súd aj uložením prísneho trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní až sedem rokov. Prvostupňový súd považoval takto uložený trest za dostatočne primeraný k spáchanému skutku a najmä vo vzťahu k spôsobenému následku a zároveň poznamenal, že spodná hranica pre uloženie trestu zákazu činnosti je jeden rok a horná desať rokov. Trest zákazu činnosti tak bol uložený v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Navyše obžalovanému H. H. bolo prikázané podrobiť sa v súčasnosti s probačným a mediačným úradníkom výchovnému programu, zameranému na bezpečnosť v cestnej doprave a predchádzanie dopravným nehodám, ktorý v konečnom dôsledku dopomáha zvyšovaniu bezpečnosti v cestnej premávke v praxi.

Preskúmaním predloženého spisu v súvislosti s napadnutým výrokom o treste má odvolací súd za to, že okresný súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukládanie trestov dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovaného. Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím okresného súdu ohľadne výšky trestu a spôsobu jeho výkonu, pričom s prihliadnutím na charakter spáchaných skutkov a po zvážení všetkých ďalších okolnosti spáchania činu aj odvolací súd zastáva názor, že uložený podmienenečný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, t. j. pri strede zákonom

stanovenej trestnej sadzby zodpovedá zásadám pre ukládanie trestov, ako z pohľadu individuálnej, tak aj z pohľadu generálnej prevencie.

Po vyhodnotení všetkých okolností súvisiacich s rozhodovaním o spôsobe výkonu uloženého trestu bol vyvodенý záver, že sú splnené podmienky ustanovené v § 51 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, a preto bol výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odložený, za súčasného uloženia probačného dohľadu a stanovenia skúšobnej doby na 5 roky. Odvolací súd má tiež za to, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu a účel trestu odňatia slobody sa dosiahne i bez jeho výkonu. Obžalovaný v priebehu plynutia tejto skúšobnej doby spôsobom svojho života a svojím správaním preukáže, či účel trestu sa dosiahne aj bez nariadenia výkonu trestu.

Za účelom posilnenia výchovného účinku na obžalovaného mu bola v skúšobnej dobe uložená hore uvedená povinnosť, ktorá by mala napomôcť ku komplexnej náprave obžalovaného a viesť ho k dodržiavaniu nielen predpisov o cestnej premávke ale aj k vedeniu riadneho života.

Keďže žiadna z procesných strán výroky o náhrade škody nenašla riadnym opravným prostriedkom, krajský súd sa týmito výrokmi v rámci odvolacieho konania bližšie nezaoberal.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora s týmito sa krajský súd nestotožnil a poukazuje na vyššie uvedené skutkové a právne závery ohľadne výšky trestu a spôsobu jeho výkonu. Základným princípom podmiennečného odsúdenia je, že súd rozhodne o odsúdení páchatel'a a uloží mu trest odňatia slobody, ale výkon trestu odloží s podmienkou, že odsúdený sa bude v priebehu určenej skúšobnej doby riadne správať a vyhovie obmedzeniam alebo splní povinnosti, pokiaľ mu boli súdom uložené. Podmiennečne možno odložiť iba výkon trestu odňatia slobody vo výmere neprevyšujúcej dva, resp. tri roky za podmienky, že s ohľadom na doterajší život páchatel'a a okolnosti prípadu možno dôvodne predpokladať úspešnú nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti, alebo ak súd prijme záruku za nápravu páchatel'a. Podmienky môžu byť splnené aj súčasne. Spoločným znakom je, že súd nepovažuje výkon trestu za nevyhnutný. Pri hodnotení podmienok pre podmiennečné odsúdenie súd síce musí prihliadnuť na osobu páchatel'a a k okolnostiam prípadu, súčasne však musí zvážiť, či podmiennečným odkladom výkonu trestu bude dosiahnutý účel trestu. To znamená, že podmienky pre podmiennečný odklad výkonu trestu nie je možné hodnotiť izolovane od ustanovenia § 34 ods. 1 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=4777118&FragmentId2=4777118>> Tr. zákona. Vychádzajúc z vyššie uvedeného s ohľadom najmä na povahu a závažnosť spáchaných prečinov, okolnosti prípadu, ako aj skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, teda sa nejedná o zvlášť narušeného páchatel'a, vyvodil aj krajský súd záver, že ukládanie nepodmiennečného trestu odňatia slobody by bolo vo vzťahu k obžalovanému neprímerane prísne a nezabezpečil by sa tým ani účel sledovaný Trestným poriadkom a to je spravodlivé potrestanie páchatel'ov trestnej činnosti. Zároveň na tomto mieste je nutné poukázať aj na podrobné, komplexné a logické odôvodnenie napadnutého výroku o treste v rozsudku súdu prvého stupňa, z ktorého možno jasne vyvodiť akými úvahami sa správal okresný súd pri ukladaní takéhoto druhu trestu a jeho výmery. Pri hodnotení páchatel'a z hľadiska možnosti jeho nápravy musí súd tiež prihliadať aj na celkový spôsob jeho života, pretože len tak môže urobiť správny záver o treste.

Odvolací súd už len záverom poukazuje na to, že v dvojinštanchom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok prokurátora vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.